

أمت مصطفى جون خصوصیتون

18-October-2018

هفتیوار سنتن پری اجتماع ۾ ٿیڻ وارو
سُنتن پریو بیان

(For Islamic Sisters)

هر مبلغ بيان ڪرڻ کان پهريان گهٽ ۾ گهٽ تي پيرا پڙهي

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ

أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أمت مصطفي جون خصوصيتون

وَعَلَى أَلِكٍ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَى أَلِكٍ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

دُرُودِ شَرِيفِ جِي فَضِيلَت

فَرْمَانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: جڏهن خميس جو ڏينهن ايندو آهي، الله ڪريم ملائڪن کي موڪليندو آهي جنهن وٽ چاندي جا ڪاغذ ۽ سون جا قلم هوندا آهن، اهي لکن ٿا، ڪير خميس جي ڏينهن ۽ جمع جي رات مون تي ڪثرت سان دُرُودِ پاڪ پڙهي ٿو - (ڪنز العمال، ڪتاب الاذڪار، ۲۵۰/۱، حديث: ۲۱۴۴)

هم نے خطا میں نہ کی تم نے عطا میں نہ کی کوئی کمی سرورِا تم پہ کروروں دُرُودِ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿيون. فرمانِ مصطفي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ» يعني مسلمان جي نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

۱) **به مدني ڪل:** (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو. (2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❀ ٽيڪ لڳائي ويهڻ
بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس
ضرورت پوڻ تي ٻين اسلامي پيڻن جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❀

﴿ ذڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهروي ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ﴾
 صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! اذْكُرُوا اللَّهَ، تُوْبُوا اِلَى اللَّهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ واريءَ جي دل جوئي جي لاءِ آهسته آواز سان جواب ڏيندس ﴿ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس- دوران بيان موبائل جي غير ضروري استعمال کان بچندس، نه بيان ريكارڊ ڪندس نه ٽي ٻئي ڪنهن قسم جو آواز چو ته ان جي اجازت ناهي، جيڪو ڪجهه ٻڌندس، ان کي ٻڌي ۽ سمجهي ڪري ان تي عمل ڪرڻ ۽ ان کي بعد ۾ ٻين تائين پهچائي نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! إِنَّ هَآءِ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ! اڄ جي بيان ۾ اسان ”أمتِ مُصطفيِ جون خصوصيات“ جي باري ۾ ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪنديون سين- سڀ کان پهريان اسان ٻڌنديون سين ته تورات شريف ۾ أمتِ مُصطفيِ جون بيان ڪيل ڪهڙين ڪهڙين خصوصيتون (Characteristics) ۽ فضائل ۽ ڪمالات کي اجاگر ڪيو ويو آهي، جڏهن حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ کي أمتِ محبوب جي خصوصيتن جو علم ٿيو ته انهن ڪهڙي شيءِ جي خواهش جو اظهار ڪيو هو؟ هن کان پوءِ أمتِ محبوب جي افضل هجڻ جو سبب ۽ أمتِ مصطفيِ جون ڇهه (6) عظيم الشان فضيلتون به بيان ٿينديون، أمتِ محبوب جي ماڻهن جا حافظا ڪيتري قدر مضبوط هوندا هئا، ان بابت بزرگن جي اقوال ۽ حافظُ الحديث حضرت سيدنا امام بخاري رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ جي بي مثال يادداشت جو هڪ واقعو به اسان ٻڌنديون سين- آخر ۾ تاجدار نبوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پنهنجي أمت سان مَحَبَّت ۽ شفقت جون ڪجهه جهلڪيون به بيان ٿينديون- اللهُ ڪري ته دلجمعي سان اسان اول کان آخر سنين سنين نيتن سان بيان ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪريون-

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

تورات ۾ أمتِ محمدية جون فضيلتون

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي تمام ئي پياري ڪتاب ”الله

والوون کي باتين“ جلد 5 صفحہ نمبر 516 تي آهي: حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض ڪيو: ”اي منهنجا مولا! مون تورات ۾ هڪ اهڙي اُمت جو تذڪرو ڏنو آهي جيڪا سڀني اُمتن کان بهتر هوندي، ماڻهن کي پلائي جو حڪم ڏيندي ۽ بُرائي کان منع ڪندي، اها اڳوڻين ۽ بعد وارن تمام ڪتابن تي ايمان آڻيندي، ايسٽائين جو ڪاڻي دجال کي به قتل ڪندي- حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض ڪيو: ”اي منهنجا پاڪ پرورگار! ان کي منهنجي اُمت بڻاءِ- الله پاڪ ارشاد فرمايو: ”اي موسيٰ! اها اُحمدِ مجتبيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمت آهي-“ حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض ڪيو: ”اي منهنجا پروردگار! مون هڪ اهڙي اُمت جو ذڪر ڏنو جيڪي الله پاڪ جي گهڻي حمد ڪندا، سج جو خيال رکندا (يعني نماز ۽ روزن جي ڪري هميشه سج جي اُڀرڻ ۽ لهڻ جو حساب رکندا- نمازون افطار سحري ته سج سان آهن پر روزا عيدون حج وغيره چند سان ان ڪري مسلمان ٻنهي جو حساب رکندا آهن بي ڪا قوم اهي ٻئي ڪم ناهي ڪندي- (مرآة المناجیح، ۵/۸ ۳ ملتقطاً) ۽ منصبِ حڪومت ۽ امامت تي فائز هوندي، جڏهن ڪنهن ڪم جو ارادو ڪندا ته چوندا: اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ اسان هن ڪم کي ڪنداسين-“

حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض ڪيو: ”اي منهنجا پروردگار! ان کي منهنجي اُمت بڻاءِ- الله پاڪ ارشاد فرمايو: اي موسيٰ! اها اُحمدِ مجتبيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمت آهي- حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض ڪيو: اي رب ڪريم! مون تورات ۾ اهڙي اُمت جو تذڪرو ڏنو، جن جون دعائون قبول ٿينديون ۽ انهن جي حق ۾ دعائون قبول ڪيون وينديون، انهن جي سفارش قبول ٿيندي ۽ انهن جي حق ۾ سفارش قبول ڪئي ويندي- اهو چئي حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض ڪيو: الهي! انهن کي منهنجي اُمت بڻائي ڇڏ- الله پاڪ ارشاد فرمايو: اي موسيٰ! اها اُحمدِ مجتبيٰ، محمدِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمت آهي-

حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض ڪيو: اي رب ڪريم! مون تورات ۾ اهڙي اُمت جو ذڪر ڏنو آهي جيڪي بلندي تي چڙهندا ته الله پاڪ جي وڏائي بيان ڪندا ۽ جڏهن ڪنهن وادي ۾ لهندا ته الله پاڪ جي حمد ۽ ساراه بيان ڪندا، انهن جي لاءِ سڄي زمين پاڪ هوندي ۽ اهي جتي به هوندا، سڄي زمين انهن جي لاءِ نماز قابل هوندي، اها ناپاڪي کان پاڪي حاصل ڪندا، جتي پاڻي (Water) نه ملندو اتي مٽي سان پاڪي حاصل ڪرڻ، انهن جي لاءِ ائين هوندو جيئن پاڻي سان ۽ بروز قيامت وضو جي اثر سان انهن جي وضو وارا عضوا چمڪندا هوندا- اهو چئي

حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامَ عرض ڪيو: اي منهنجا پروردگار! تون انهن کي منهنجي اُمتِ بڻاءِ- الله پاڪ ارشاد فرمايو: اي موسيٰ! اها احمدِ مجتبيٰ، محمدِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمتِ آهي- حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامَ عرض ڪيو: ”اي ربّ ڪريم! مون (تورات ۾) اهڙي اُمت جو ذڪر ڏنو آهي جو جڏهن اهي ڪو نڪ ڪم ڪرڻ جو ارادو ڪندا ته انهن جي لاءِ هڪ نيڪي لکي ويندي ۽ جڏهن اهي نيڪي ڪندا ته انهن جي نيڪي کي 10 کان 700 ڀيرا تائين وڌايو ويندو ۽ جيڪڏهن ڪنهن گناه جو ارادو ڪندا ته انهن جي لاءِ ڪجهه نه لکيو ويندو ۽ جيڪڏهن گناه جو ارتڪاب ڪندا ته انهن جي لاءِ صرف اهو ئي گناه لکيو ويندو-“ اهو چئي حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامَ عرض ڪيو: ”اي منهنجا پروردگار! تون انهن کي منهنجي اُمتِ بڻاءِ-“ الله پاڪ ارشاد فرمايو: ”اي موسيٰ! اها احمدِ مجتبيٰ، محمدِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمتِ آهي- هتي هڪ ڳالهه غور لائق آهي ته گناه جو پڪو ارادو ڪرڻ مثال طور اسباب نه هئڻ جي ڪري گناه نه ڪيو، پر مڪمل ارادو هو ته هاڻ گناهگار ٿيندو-

حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامَ تورات ۾ ڏنو ته بارگاهه الهي ۾ عرض ڪيو: اي الله پاڪ! مون هڪ اُمتِ مرحوم جو ذڪر ڏنو، جيڪي ڪمزور هئڻ جي باوجود ڪتابِ الله جا وارث ٿيندا ۽ تو انهن کي چوندي ورتو آهي، انهن مان ڪو پنهنجي جان تي ظلم ڪرڻ وارو هوندو، ڪو وچين راه هلڻ وارو هوندو ۽ ڪو نيڪين ۾ اڳرائي ڪرڻ وارو هوندو، مون انهن مان ڪو هڪ به اهڙو نه ڏنو جنهن تي رحم نه ڪيو ويو هجي-“ اهو چئي حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامَ عرض ڪيو: ”اي پاڪ پروردگار! انهن کي منهنجي اُمتِ بڻاءِ-“ الله پاڪ ارشاد فرمايو: ”اي موسيٰ! اها احمدِ مجتبيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمتِ آهي-“

حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامَ تورات ۾ ڏنو ته عرض ڪيو: ”اي الله پاڪ! انهن جا مصاحف انهن جي سيني ۾ (محفوظ) هوندا (يعني قرآن ڪريم انهن جي سيني ۾ محفوظ هوندا)، اهي جنت وارن جهڙو مختلف (Different) رنگن جو لباس پائيندا ۽ ملائڪن جيان صفون ٻڌي نماز پڙهندا، مسجدن ۾ انهن جو آواز ماڪي جي مک جي پنيات جيان هوندو ۽ جهنم ۾ انهن مان اهو ئي شخص داخل ٿيندو جيڪو نيڪين کان هن طرح خالي هجي، جيئن پٿر وڻ جي پنن کان خالي هوندو آهي-“ اهو چئي حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامَ عرض ڪيو: ”اي منهنجا پروردگار!

تون انهن کي منهنجي اُمت بڻاء۔“ الله پاڪ ارشاد فرمايو: ”اي موسيٰ! اها احمد مجتبيٰ، مڪي مدني مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمت آهي۔“ جڏهن حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ کي ان فضيلت سان تعجب ٿيڻ لڳو جيڪي الله پاڪ سيد الانبياء، مڪي مدني مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۽ انهن جي اُمت کي عطا فرمائي ته چوڻ لڳا: ”ڪاش! مان حضرت سيدنا محمد مصطفيٰ، احمد مجتبيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اصحاب مان هجان ها۔“ ته الله پاڪ انهن جي رضا جي لاءِ 3 آيتون نازل فرمايون، جيئن سيپارو 9، سورة الاعراف جي آيت نمبر 144 ۽ 145 ۾ ارشاد آهي:

ترجموڪنز الايمان: فرمايائين اي موسىٰ مون توکي ماڻهن مان چونديو رسالتن ۽ پنهنجي ڪلام سان پوءِ وٺ جيڪي مون توکي عطا فرمايو ۽ شڪر وارن مان ٿي. ۽ اسان ان جي واسطي تختين ۾ لکي ڇڏي هر قسم جي نصيحت ۽ هر شيءِ جو تفصيل ۽ فرمايو اي موسىٰ هن کي مضبوطي سان پڪڙ ۽ پنهنجي قوم کي حڪم ڏي ته هن جون چڱيون ڳالهيون اختيار ڪن عنقريب مان توهان کي ڏيکاريندس بي فرمان جو گهر.

قَالَ يُمُوسَىٰ اِنِّي اَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ
بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْاَلْوَابِ مِن
كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ
فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَ اَمْرٍ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا

بِاَحْسَنِهَا سَاوِرِيكُمْ ذَارَ الْفٰسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

(پ 9 الاعراف 144)

سيپارو 9، سورة الاعراف جي آيت نمبر 159 ۾ ارشاد آهي:

ترجموڪنز الايمان: ۽ موسىٰ جي قوم مان هڪ جماعت آهي جيڪا حق جي وات ٻڌائي ٿي ۽ انهيءَ سان انصاف ڪري ٿي.

(پ 9 الاعراف: 159)

اهو ٻڌي حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ بلڪل راضي ٿي ويا۔

(الله والون کي باتين، ص 516 تا 519 ملخصا و ملتقطا)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! ٻڌو اوهان! اُمتِ مُصْطَفِيٰ كِي رَبِّ كَرِيمِ بَه چار يا پنج نه بلڪه
 بيشمار فضيلتن ۽ برڪتن ۽ ڪيئي خصوصيتن سان نوازيو آهي، اهو تورات
 شريف جنهن کي الله پاڪ حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ تي نازل فرمايو، ان مقدس
 آسماني ڪتاب جي اندر به هن عظيم اُمت جي فضيلتن ۽ ڪمال ۽ شاندار
 خصوصيات کي بيان ڪيو ويو آهي، ايستائين جو جڏهن موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ کي علم
 ٿيو ته اهي تمام فضيلتون ۽ ڪمالات اُمتِ مُصْطَفِيٰ جا آهن، ته پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ الله پاڪ
 جي بارگاهه ۾ هن اُمت کي پنهنجي اُمتِ بنائڻ جي التجا (Request) پيش ڪئي، پر
 جڏهن ان جي اجازت نه ملي ته پوءِ پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ اُمتِ محبوب ۾ شامل ٿيڻ جي
 خواهش جو اظهار هنن لفظن ۾ ڪيو ته ”ڪاش! مان حضرت سيدنا محمد
 مصطفيٰ، حبيبِ ڪبريا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اصحاب (يعني صحابه) مان هجان ها.“

هتي ڪجهه مدني گل ذهن نشين ڪريو ته: (1) پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمت
 جو ڪهڙو ئي خاص وٺي بلڪه صحابي ۽ اهل بيت بلڪه ڪو ملائڪه به ڪنهن به
 نبي جي برابر قطعاً نٿو ٿي سگهي، جيئن ته بهارِ شريعت ۾ آهي: عقيدو (22):
 انبياءِ ڪرام، تمام مخلوق ايستائين جو رُسلِ ملائڪه کان افضل آهن. وٺي چاهي
 ڪيتري وڏي رتبي وارو هجي، ڪنهن نبي جي برابر نٿو ٿي سگهي. جيڪو
 ڪنهن غير نبي کي ڪنهن نبي کان افضل يا برابر ٻڌائي، ڪافر آهي. (حصه 1، ص 47) (2)
 حضور پرنور، سيدالمرسلين، نبي الانبياءِ ۽ جميع مخلوقاتِ الهي کان افضل تر
 آهن. (فتاويٰ رضويه جلد 5، ص 218) (3) حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ جو ان اُمت ۾ شامل ٿيڻ جي
 خواهش جو اظهار فرمائڻ، ان اُمت جي فضيلت جو پتو ضرور ڏي ٿو پر اهي
 ان اُمت کان نهايت افضل بلڪه انبياءِ اولو العزم (انهن 5 انبياءِ عَلَيْهِ السَّلَامُ) مان
 آهن جيڪي بين نبين (عليه السَّلَامُ) کان به افضل آهن.

الله پاڪ جا ڪروڙين ڪروڙ احسان آهي جو ان رسولِ ڪريم، رُوْفٌ رَحِيمٌ
 صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صدقي ۾ اسان کي مسلمان بڻايو ۽ اسان کي رحمت
 ڪونين، نانا، حسنين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمت ۾ شامل ڪري اسان تي ايترو
 وڏو احسان ڪيو جو جيڪڏهن اسان ان جي هن احسان تي سڄي زندگي به ان
 جو شڪر ادا ڪنديون رهون تڏهن به ان جو حق ادا نٿا ڪري سگهون.

امير اهل سنت دامت بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ پنهنجي مشهور زمانه نعتيه ديوان ”وسائل
 بخشش“ ۾ لکن ٿا ته

شکر تيرا کہ اُن کی اُمت میں مجھ کو اے دُوالجلال رکھا ہے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

أُمَّتِ مِصْطَفِيَّ جِي اَفْضَلُ هُنَّ جُو سَبَبِ

پياريون پياريون اسلامي پيرون! جهڙي طرح حضور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) تمام رسولن جا سردار ۽ سڀني کان افضل آهن، بلا تشبيه حضور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جِي صدقي ۾ حضور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جِي اُمت تمام اُمتن کان افضل (آهي)۔ (بهار شريعت، 104/1) اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! اسان ڪيترا خوشنصيب آهيون جو الله ڪريم جِي حبيب ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو دامن ڪرم اسان جِي گنهگار هٿن ۾ آيو، يقيناً اسان جا پيارا ۽ منا منا آقا مڪي مدني مصطفي (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) تمام انبياء ڪرام عليهم الصلوة والسلام ۾ سڀني کان افضل ۽ اعليٰ آهن ۽ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي صدقي ۾ سندن جِي اُمت به سڀني اڳوڻين اُمتن کان افضل آهي۔ افضليت جو سبب هرگز هرگز هي ناهي ته هن اُمت ۾ سرمائي دارن جِي ڪثرت هوندي يا اهي ماڻهو دنياوي طور تي گهڻا تعليم وارا هوندا، انهن ۾ انجينيئر ۽ ڊاڪٽرن جِي گهڻائي هوندي، نه ئي فضيلت جو سبب هي آهي ته هي جنگجو، بهادر ۽ طاقتور هوندا يا اهي انهيءَ ڪري افضل آهن ته نهايت ئي چالاڪ ۽ هوشيار هوندا، بلڪ انهن جِي فضيلت جو سبب ته هي آهي جو اهي پلائي جو حڪم ڏيڻ ۽ برائي کان روڪڻ جِي اهم منصب تي فائز آهن۔ جيئن سڀارو 4، سورہ ۱۱0، ال عمران جِي آيت نمبر 110 ۾ خدائِ رحمن جو فرمانِ عاليشان آهي :

ترجمو ڪنز اليمان: توهان پلا آيو انهن سڀني اُمتن کان جيڪي ماڻهن ۾ ظاهر ٿيون چڱائي جو حڪم ڪريو ٿا ۽ برائي کان روڪيو ٿا ۽ الله تعاليٰ تي ايمان رکيو ٿا.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ
تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ط

تفسير خازن ۾ هن آيت سڳوري تحت لکيل آهي: هن اُمت کي نيڪي جو حڪم ڏيڻ ۽ برائي کان منع ڪرڻ جِي ڪري ٻين تمام اُمتن تي فضيلت ڏني وئي آهي ۽ انهيءَ سبب کان اها اُمت تمام اُمتن ۾ سڀ کان بهترين اُمت

آهي، ثابت ٿيو! هن اُمت جي بهترين هٿ جو سبب (Reason) ان جي افراد جو نيڪي جي دعوت ڏيڻ ۽ برائي کان منع ڪرڻ آهي۔ (تفسير خازن، پ 4، آل عمران، تحت الآية: ۱۱۰/۲۸۹/۱۰)

أمت محبوب جون 6 فضيلتون

حڪيمُ الأمت حضرت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سَيِّيارو 4، سورة آل عمران جي آيت نمبر 110 جي تفسير ۾ فرمائن ٿا: حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي اُمت جون بي شمار فضيلتون آهن، هتي انهن مان ڪجهه هي آهن: (1) اهي اُمت آخر اُمم (يعني اُمتن مان آخري اُمت) آهي، اڳوڻين اُمتن جا عيب قرآن ڪريم ۾ بيان ٿيا آهن، جنهن سان اهي سڄي دُنيا ۾ بدنام ٿي ويون، پر هن اُمت کان بعد نه ڪو نئون نبي ايندو، نه ڪو آسماني ڪتاب جنهن ۾ ان جا عيب بيان ٿين، غرض هي ته هن اُمت جي پرده پوشي ڪئي وئي۔ (2) پوئين ڪتابن ۾ هن اُمت جي وصفن جو ذڪر هو انهن جي عيب جو تذڪرو نه هو جنهن جي ڪري اهي ماڻهو هن اُمت مان ٿيڻ جي تمنا ڪن ٿا۔ (3) جيئن رب ڪريم بين انبياء ڪرام (عَلَى نَبِيِّنَا وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جو نالو وٺي پُڪاريو، اسان جي حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي لقب سان، اهڙي طرح انهن جي اُمتن کي نَسبي نالن سان پڪاريو ويو: (يَسْبِي سَبِيَّيْنِ إِسْرَائِيلَ، يَأْيَاهَا أَذْيَيْنَ هَادَوًا) وغيره پر ان اُمت کي (يَأْيَاهَا أَذْيَيْنَ أَمْوًا) (اي ايمان وارو!) جي دلڪش ۽ پياري خطاب سان نوازيو ويو۔ (4) اڳوڻيون اُمتون پنهنجن نبين کان بعد تمام گمراه ٿي وينديون هيون، پر هن اُمت ۾ قيامت تائين هڪ فرقو (سوادِ اعظم يعني اهل سنت و جماعت) حق تي رهندو۔ (5) هن اُمت ۾ هميشه اولياءُ الله ۽ علماءُ رباني ٿيندا رهندا، جنهن وٽ جي پاڙ سائي رهي ان ۾ گل ۽ ميوا ٿيندا رهندا آهن۔ (6) اها ئي اُمت سڀاڻي قيامت جي ڏينهن بارگاهِ الهي ۾ اڳوڻن نبين جي شاهدي ڏيندي ته خدايا! انهن پنهنجي قومن کي تبليغ ڪئي هئي۔

(تفسير نعيمي، پ 4، آل عمران، تحت الآية: ۱۱۰، ۹/۴)

اے خدائے دو جهاں احسان تيرا ہے بڑا تُو نے پيدا ان کي اُمت میں ہمیں فرمایا ہے

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! اُمتِ مصطفيٰ کي رب ڪريم جن خصوصيات سان نوازيو آهي، انهن مان هڪ خصوصيت هي به آهي ته الله پاڪ ان کي اُمت کي حافظي جي مضبوطي جي عظيم الشان نعمت به عطا فرمائي آهي۔ جيئن

ننڊي عمري ۾ علم حاصل ڪرڻ

حضرت سَيِّدُنَا حسين بن عبدالرحيم عراقي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فَرَمَائِنَ تَا: هِنَ اُمَّتِ جِي هِڪَ خُصُوصِيَتِ هِي بَهَ آهِي تَهَ ماڻهن پنهنجي ننڍڙي ڄمار ۾ جن علوم تي عبور حاصل ڪيو، اڳوڻيون اُمتون وڏي ڄمار ملڻ جي باوجود حاصل نه ڪري سگهيون، اهو ئي سبب آهي ته ايتري ڪم عمري ۾ هن اُمت جي مجتهدن تي علوم و معارف جا خزانا کلي ويا۔ (شرح زرقاني علي المواهب، خصائص امته ... الخ، ۴۷۸/۷)

حفظ و پادداشت جي صلاحيت

حضرت سَيِّدُنَا قتاده رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ارشاد فرمائين تَا: اللهُ ڪريم هن اُمَّتِ کي حفظ ۽ پادداشت (حيرت انگيز حافظي) جي اها صلاحيت عطا فرمائي آهي جيڪا اڳوڻين اُمتن مان ڪنهن کي به عطا نه ڪئي وئي، اللهُ پاڪ هن نعمت کي سرڪارِ مدينه، راحت قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي اُمَّتِ سان خاص فرمايو ۽ ان جي بدولت هن اُمَّتِ جي عَزَّتِ افزائي فرمائي۔ (شرح زرقاني علي المواهب، خصائص امته ... الخ، ۴۷۸/۷)

اچو! برڪت حاصل ڪرڻ جي لاءِ قوتِ حافظه جي عظيم جوهر سان مالا مال ۽ اُمتِ محبوب کي فيضانِ حديث سان فيضاب ڪرڻ واري هڪ عاشقِ رسول بزرگ جي قوتِ حافظه جي باري ۾ ٻڌو، جيئن

3 لک حديث سڳوريون

نَاصِرُ الْحَدِيثِ، اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْحَدِيثِ حضرت سَيِّدُنَا ابو عَبْدِالله محمد بن اسماعيل بخاري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي حافظي جي قوت بيان ڪرڻ جي لاءِ اها ڳالهه ئي ڪافي آهي ته جنهن ڪتاب کي پاڻ هڪ نظر ڏسندا هئا، اهو انهن کي حفظ ٿي ويندو هو، علم پرائڻ جي ابتدائي دور ۾ سندن کي 70 هزار حديث سڳوريون حفظ (يعني زباني ياد) هيون ۽ بعد ۾ وڃي اهو عدد 3 لک تائين پهچي ويو، جن مان هڪ لک حديثون صحيح ۽ ٻه لک غير صحيح هيون، هڪ ڀيري ”بلخ“ نالي شهر ويا ته اتي جي ماڻهن فرمائش ڪئي، اوهان پنهنجي شيوخ کان هڪ هڪ روايت بيان ڪريو ته پاڻ هڪ هزار شيوخ کان هڪ هزار احاديث زباني بيان ڪيون۔

(ارشاد الساري، ترجمة الامام بخاري، ۱/ ۵۹ ملقطاً)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيرون! اُمت محبوب جي خصوصيتن مان هڪ بهترين خصوصيت هي به آهي ته بروز قيامت جڏهن اڳوڻيون اُمتون پنهنجي نبين کي جهٽلائينديون ته الله ڪريم اُمت مصطفيٰ کي اهو شرف عطا فرمائيندو ته ان ڏينهن اها امت انبياءِ ڪرام جي حق ۾ شاهدي ڏيندي، جيئن ته

نبين جي باري ۾ اُمت محبوب جي شاهدي

نبي ڪريم، رُؤف و رحيم، محبوب ربِّ عظيم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: بيشڪ الله عَزَّوَجَلَّ قيامت جي ڏينهن سڀ کان پهريان حضرت نوح عليه الصلوة والسلام ۶ سندن امت کي سڏيندو ۽ فرمائيندو: توهان نوح کي ڪهڙو جواب ڏنو هو؟ اهي چوندا: انهن نه اسان کي ڪڏهن دعوت ڏني، نه تنهنجو ڪو حڪم پهچايو، نه ڪڏهن نصيحت ڪئي ۽ نه اسان کي ڪنهن شيءِ جو حڪم ڏنو ۽ نه منع ڪيو، حضرت سيدنا نوح عليه السلام عرض ڪندا: اي منهنجا ڪريم رب! مون انهن کي اهڙي دعوت ڏني جيڪا اولين ۽ آخرين سڀني کي ملي هئي، الله ڪريم ملائڪن کي فرمائيندو: احمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ۽ سندن امت کي سڏيو، ته رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۽ سندن امت ان شان سان حاضر ٿيندا جو انهن جو نُور انهن جي اڳيان اڳيان هوندو- حضرت سيدنا نوح عليه السلام پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۽ سندن اُمت کي چوندا: ڇا توهان ڄاڻو ٿا ته مون پنهنجي قوم کي الله پاڪ جو پيغام پهچائي ڇڏيو هو ۽ انهن کي سمجهائڻ جون نهايت ڪوششون ڪيون هيون ۽ لڪ ۾ ۽ اعلانيه انهن کي دوزخ مان بچائڻ جون ڪوششون ڪيون پر پوءِ به هي منهنجي دعوت کان پري پڄندا رهيا- ته رسول اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۽ سندن اُمت چوندي: اسان گواهي ڏيون ٿا ته اوهان جيڪو ڪجهه چيو آهي، هو سچ آهي- ان تي حضرت سيدنا نوح عليه السلام جي قوم چوندي: اي احمد صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: اوهان کي ۽ اوهان جي امت کي هن بابت ڪيئن خبر پئي؟ اسان سڀني کان پهرين اُمت آهيون جڏهن ته اوهان جي اُمت سڀ کان آخر ۾ تشریف کڻي آيا آهيو ته مڪي مدني سلطان، سرور ديشان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سوره نوح تلاوت فرمائيندا، جڏهن پاڻ (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) سورت ختم ڪندا ته سندن امت چوندي ته اسان شاهدي ڏيون ٿا ته هي سچو واقعو آهي ۽ الله پاڪ کان سوا ڪو معبود ناهي ۽ بيشڪ الله پاڪ ئي غالب حڪمت وارو آهي-

(مستدرڪ، ڪتاب: تواريخ المتقد من الانبياء والمرسلين، شهادة نبينا وامته... الخ، ۳/ ۲۱۲، حديث: ۲۰۶۶)

يہ سب اللہ کی عنایت ہے مل گئی مُصْطَفٰے کی اُمت ہے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

طاعون هن اُمت جي لاءِ رحمت آهي

پياريون پياريون اسلامي پيڙيون! طاعون هڪ اهڙي جان ليوا وبائي بيماري آهي جنهن کي ڊاڪٽر (پليگ) Plague چوندا آهن. هن بيماري ۾ ڪنڌ، بغل ۽ ران جي ڪناري ۾ انب جي گهوتي (ڪڪڙي) برابر ڳوڙهيون نڪرنديون آهن. جن ۾ بي پناه درد ۽ ناقابل برداشت سوزش ٿيندي آهي. شديد بخار ٿيندو آهي، اڪيون ڳاڙهيون ٿي دردناڪ جلن سان شعلي جيان سڙنديون آهن، آخرڪار مريض درد جي شدت ۽ شديد بي چيني ۽ بيقراري ۾ تڙپي تڙپي تمام جلد مري ويندو آهي. (عجائب القرآن، ص ۲۶۱)

ياد رهي! طاعون جو اهو تباه ڪن مرض اڳوڻين اُمتن جي لاءِ عذاب طور مقرر ڪيو ويو هو، پر اهو اُمتِ محبوب جي خصوصيات مان آهي ته الله پاڪ پنهنجي مدني حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صدقي ۾ هن مرض کي مومنن جي لاءِ رحمت جو سبب بڻايو آهي، جيئن

اُمتِ محمديه تي الله ڪريم جو خاص فضل ۽ ڪرم

بخاري شريف جي حديثِ پاڪ ۾ آهي ته تمام نبين جي سردار، جنابِ احمدِ مختار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: طاعون هڪ عذاب هو، الله پاڪ جنهن تي چاهي ان ڏانهن موڪلي. پوءِ الله ڪريم مؤمنين جي لاءِ ان کي رحمت بڻائي ڇڏيو. ته جيڪو شخص طاعون ڦهلجڻ جي زماني ۾ پنهنجي شهر ۾ صبر سان ثواب جي طلب لاءِ هن اعتقاد سان ترسيل رهي ته ان کي اهو ئي پهچندو جيڪو الله ڪريم ان جي لاءِ لکيو آهي ته ان جي لاءِ شهيد جي مثل ثواب آهي. (بخاري، ڪتاب الطب، باب اجر الصابر في الطاعون، ۳۰/۴ حديث: ۵۷۳۳)

حضرت علام غلام رسول رضوي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هن حديث مان واضح ٿئي ٿو ته هن اُمتِ مُحَمَّدِيه تي الله ڪريم جي وڏي مهرباني آهي چوٽه جيڪا

بيماري بين اُمتن جي لاءِ عذاب مقرر ڪئي وئي آهي، اها هن اُمت جي لاءِ الله پاڪ جي رحمت آهي. طاعون بني اسرائيل جي لاءِ عذاب ۽ هن اُمت جي لاءِ رحمت آهي. (تفهيم البخاري، ۳۵۵/۵) بي هنڌ تي لکيائون: هن اُمت جي مومنن جي لاءِ طاعون کي رحمت ڪيو ويو آهي، هن جو رحمت هئڻ هن لحاظ سان آهي ته هي شهيد جي ثواب کي شامل آهي، توڙي جو صورت جي اعتبار سان سخت تڪليف ده آهي. (تفهيم البخاري، ۸۰۰/۸)

صَلُّوا عَلَ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَ مُحَمَّدٍ

8 مَدَنِي ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم ”انفرادي ڪوشش“

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ! الله ڪريم جي رحمت تي قربان جو ان مديني جي تاجدار، ٻنهي جهانن جي مالڪ و مختار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمت جي لاءِ طاعون جيڪو اڳوڻي اُمتن جي لاءِ بطور عذاب مقرر هو، پر هن اُمت جي لاءِ ان کي رحمت بڻايو ويو. جنهن سان اهو اندازو لڳائڻ ٿورو به مشڪل ناهي ته الله پاڪ پنهنجي پياري رسول، رسولِ مقبول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۽ سندن اُمت سان ڪيتري محبت فرمائي ٿو.

ٿورو سوچيو! گناهن جي ارتڪاب سبب جيڪڏهن هن اُمت جي لاءِ به طاعون کي عذاب بڻايو وڃي ته ڪيتري قدر تڪليف ۽ آزمائش ٿئي ها، لهنذا اسان کي گهرجي ته اسان الله پاڪ جي نافرمانين کان پاڻ به بچون ۽ ٻين کي به بچايون، خوب خوب نيڪيون ڪيون ۽ سُنتن پري زندگي گذاريون. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ عاشقانِ رسول جي مَدَنِي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول جي برڪت سان گناھون کان نفرت، نيڪين سان محبت ۽ سُنتن تي عمل جو جذبو نصيب ٿيندو آهي، تنهنڪري هن مَدَنِي ماحول سان وابسته رهو ۽ ذيلي حلقي جي 8 مَدَنِي ڪمن ۾ حصو وٺو 8 مَدَنِي مان هڪ مَدَنِي ڪم ”انفرادي ڪوشش“ به آهي اوهان سڀني اسلامي پيڻرن جي بارگاهه ۾ مَدَنِي التجا آهي ته نئين نئين اسلامي پيڻرن تي انفرادي ڪوشش ڪندي انهن کي دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته ڪيو معلم مبلّغ مدرّسه بڻائي ڪري دعوتِ اسلامي جو مَدَنِي ڪم وڌايو. اهي اسلامي پيڻرون جيڪي پهريان اينديون هيون هاڻي نه ٿيون اچن، خاص ڪري انهن تي انفرادي ڪوشش ڪري انهن کي مَدَنِي ماحول سان ٻيهر وابسته ڪيو. شيخ طريقت امير اهل سنت باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه

مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دامت برڪاتھم العالیه ارشاد فرمائڻ ٿا: دعوت اسلامي جو 99 فيصد مدني ڪم انفرادي ڪوشش سان ممڪن آهي، الحمد لله عَزَّوَجَلَّ انفرادي ڪوشش جي برڪت سان ڪيئي اسلامي پيڻرون دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي چڪيون آهن اچو توهان جي شوق کي وڌائڻ جي لاءِ انفرادي ڪوشش جي هڪ مدني بهار توهان جي آڏو پيش ڪريان ٿي جيئن ته

گناهن جي دلدل مان ڪيئن نڪتي؟

هڪ اسلامي پيڻ جي باري ۾ اچي ٿو ته دعوت اسلامي جي مهڪندڙ مدني ماحول سان وابسته ٿيڻ کان اڳي اهي آخرت جي فڪر کان غافل هيون. هن جي گناهن پري زندگي کان نجات جو سبب ائين ٿيو جو شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي دامت بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ جي مائه نازتاليف ”فيضان سنت“ ۽ ڪجهه رسائل عطاريه تحفي طور ان جي گهر موڪليا ويا. اهڙي طرح انهن کي علم ۽ عرفان جي موتين سان ڀريل تاليف ”فيضان سنت“ پڙهڻ جي سعادت حاصل ٿي. آسان ۽ مهذب الفاظ ۽ عشق رسول جي خوشبوئن سان معطر هن تحرير جڻ ان جي اندر نئين روح ڦوڪي. جنهن جي برڪت سان انهن جي اخلاق ۽ ڪردار ۽ عمل ۾ ڏينهو ڏينهن مثبت تبديليون ظاهر ٿيڻ لڳيون. وڌيڪ ڪرم هيءُ ٿيو جو ڪجهه اسلامي پيڻرن جي انفرادي ڪوشش جي برڪت سان انهن کي دعوت اسلامي جو مشڪبار مدني ماحول هٿ آيو، جنهن جي برڪت هي ظاهر ٿي جو انهن کي پنهنجي گناهن پري زندگي کان توبه جي توفيق نصيب ٿي وئي ۽ اهي پنهنجي قبر ۽ آخرت جي بهتري جي لاءِ سنتن پري زندگي گزارڻ ۾ مشغول ٿي ويون. امير اهل سنت دامت بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ جو فيض ۽ برڪتون حاصل ڪرڻ جي لاءِ عطاريه به بڻجي ويون. تحرير ڏيڻ وقت علاقائي مساوت جي ذميداره جي حيثيت سان حسب توفيق دين جي خدمت ڪري رهي آهي (انوکي ڪمائي، ص 21)

اسي ماحول ۾ ادلي کوا علي ڪرڻ ياد ڪيو اند هيراهي اند هيراهي اچالا ڪرڻ ياد ڪيو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! شب قدر اها عظيم الشان رات آهي جنهن

جِي اَهْمِيَت ۽ فُضِيَلَتِ كِي مُسْلِمَانَن جُو پڇو پڇو جَاطِي تُو، چو تَه هِن رَات ۾ فُرَانِ كَرِيمِ لَاتُو ويو، اها رَات هزار (1000) مَهِينَن كان اَفْضَل آهي، هِن رَات جِي فُضِيَلَتِ ۾ قُرآنِ كَرِيمِ جِي تِيهينَن (30) سِيپَارِي ۾ هِڪَ مَڪْمَل (Complete) سُوْرَتِ بَه آهي، ان جِي علاوَه هِن رَات جَا بِيون بَه كوڙ فُضِيَلَتُون ۽ بَرِڪَتُون ڪَتَابَن ۾ مَوْجُوْد آهن- ياد رهي! هِن اُمّتِ كان اڳ ۾ بَه ڪِيئي اُمّتُون آيون پَر ڪَنهَن كِي بَه اها عَظِيمُ الشانِ نَعْمَتِ نَه مَلي، پَر رِبِّ كَرِيمِ تَمَامِ نَبِيَن جِي سَرْدَارِ، مَڪي مَدِينِي جِي تاجدارِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي اُمّتِ كِي اهو شَرَفِ بَخْشِيو تَه ان كِي شَبِ قَدَرِ جَهڙِي عَظِيمُ الشانِ ۽ مَبَارَكِ رَاتِ جُو تَحْفُو عَطَا فَرَمايو، جيئن

شَبِ قَدَرِ عَطَا ڪِي وئي

حضرت سَيِّدُنَا عَبْدُ اللهِ بنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائن ٿا: سرڪارِ مَدِينَه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَتِ بَنِي إِسْرَائِيلَ جِي هِڪَ شَخْصِ جُو تَذْڪَرُو ٿِيو، جنهن هِڪَ هزار مَهِينِي اللهُ كَرِيمِ جِي رَاهِ ۾ وڙهيو- صحابَه ڪرامَ عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ كِي ان بابت گهڻو تعجب ٿيو ۽ تمنا ڪرڻ لڳا: ڪاش! انهن جِي لاءِ بَه ائين ممڪن هجي ها- پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اللهُ كَرِيمِ جِي بارگاهِ ۾ عرض ڪيو: اي منهنجا رب ڪريم! تو منهنجي اُمّتِ كِي ننڍي عمر عطا ڪئي آهي، هاڻ انهن جا عمل بَه گهٽ ٿيندا- ته اللهُ كَرِيمِ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كِي شَبِ قَدَرِ عَطَا فرمائي ۽ ارشاد فرمايو: اي محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)! شَبِ قَدَرِ هزار مَهِينَن کان بهتر آهي جيڪا مون تون کي ۽ تنهنجي اُمّتِ کي هر سال عطا فرمائي آهي- اها رات رمضان ۾ توهان جِي لاءِ ۽ قيامت تائين ايندڙ توهان جِي اُمّتِين جِي لاءِ آهي، جيڪا هزار مَهِينَن کان بهتر آهي- (الروض الفائق، ص ۴۹)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ! ٻڌو اوهان! اسان جا بخشيل آقا، اسان گناهارن جِي گناهن کي بخشائڻ وارا مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي اُمّتِين تي ڪيتري قدر مهربان آهن جو جڏهن پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي اڳيان بني اسرائيل جِي هڪ شخص جو قصو بيان ٿيو ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ غم اُمّتِ ۾ بيقرار ٿي ويا ۽ انهيءَ بيقراري جِي عالم ۾ پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بارگاهِ الهي ۾ اُمّتِ جِي غم بابت اظهار ڪيو ته اللهُ پاڪ رسولِ بيمثال، بي بي آمنه جِي لال صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

۽ سندن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پياري اُمت کي شبِ قدر جهڙي مبارڪ نعمت سان سرفراز فرمايو۔

ياد رهي! غير اُمت جو اهو پهريون واقعو ناهي، پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي پنهنجي اُمت سان ايتري محبت آهي جو ڪيئي موقعن تي اُمت جي گناهگارن کي ياد فرمايو، جيئن دنيا ۾ جلوه افروز ٿيندي ئي حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سجدو فرمايو ۽ مبارڪ لبن تي اها دُعا جاري جئي: رَبِّ هَبْ لِي أُمَّتِي يَعْنِي پَرُورْدگَار! منهنجي اُمت منهنجي حوالي فرمائ۔ (فتاويٰ رضويه، ۳۰/۲۱۲)

امام زُرَقاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نَقْل فرمائن ٿا: ”ان وقت پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اڱرين کي هن طرح ڪئي هئي جيئن ڪو گريه و زاري ڪرڻ وارو ڪنڌو آهي۔
(زرَقاني علي المواهب، ولادته و عجائب و مارات -- الخ، ۱۰/۲۱۱)

رَبِّ هَبْ لِي أُمَّتِي“ ڪٿي هونءَ پيدا هونءَ حق نه فرمايا ڪه بَخْشَا ”الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ

اهڙي طرح رَحْمَتِ عَالَمٍ، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سفرِ مِعْرَاج تي روانگي جي وقت اُمت جي گناهگارن کي ياد فرمائي آبيده ٿي ويا، ديدارِ جَمَالِ خِداوندي ۽ خُصُوصِي نواز شات جي وقت به گناهگارن اُمت کي ياد رکيائون۔
(بخاري، ڪتاب التوحيد، باب قوله تعالى (وكلّم الله موسى تكليمًا)، ۴/ ۵۸۱، حديث: ۲۵۱۴ مفهوماً)

سڄي عُمر (وقت بوقت) اُمت جي گناهگارن لاءِ غمگين رهيا۔

(مسلم، باب دعاء النبي لامته، ... الخ، ص ۱۰۹، حديث: ۲۰۲ مفهوماً)

جڏهن قَبْرِ شَرِيف ۾ لاٿو ويو، مبارڪ لبن کي جُنُبِش ٿي، بعض صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ڪن لڳائي ٻڌو، آهسته آهسته اُمتي (منهنجي اُمت) فرمائي رهيا هئا۔ قيامت ۾ به سندن دامن ۾ پناه ملندي، تمام انبياء ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان ”نَفْسِي نَفْسِي اِذْهَبُوا اِلَى غَيْرِي“ (يعني اڄ مون کي پنهنجو فڪر آهي ڪنهن بي وٽ هليا وڃو) ٻڌندو ۽ هن عَمُخَوَارِ اُمت جي لب تي ”يَا رَبِّ اُمَّتِي اُمَّتِي“ (اي رَب! منهنجي اُمت کي بخشي ڇڏ) جو شور هوندو۔
(مسلم، باب ادني اهل الجنة منزلة فيها، ص ۱۰۵، ۱۰۶، حديث: ۱۹۴ مفهوماً)

جو نه بھولا هم غريپون کو رضا ذکر اُس کا اپنی عادت کجی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

پياريون پياريون اسلامي پيرون! ٻڌو اوهان! رحمت کونين، نانا حسنين صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گناهگاران اُمت سان کيتري مَحَبَّت ۽ اُلفت فرمائن ٿا ۽ اوهان کي پنهنجي اُمت جو کيترو خيال آهي۔ جڏهن ته بي پاسي جيڪڏهن اسان هن اُمت جي حال زار جو جائزو وٺون ته اها دل خراش حقيقت (Reality) سامهون ايندي ته اُمت مسلمه جي اڪثريت هاڻ پنهنجي هن محسن ۽ مهربان آقا، مڪي مدني مُصطفي صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي احسانات ۽ فرمانن کي وساري فرائض ۽ واجبات جي ادائينگي کان غافل ٿي نفس ۽ شيطان جي پيروي ۾ مشغول آهي، قرآنِ ڪريم جي ارشادات کي وساري ويني آهي، علم ۽ عالمن جي اهميت سمجهڻ کان محروم نظر اچي رهي آهي، عاشقانِ رسول سان رشتو ٽوڙي بُري صحبتن جي شيدائي ٿي وئي آهي، پنهنجي بزرگن جي تعليمات کي بلڪل وساري چڪي آهي، سُتنن کان پاسو ڪري فيشن پرستي جي دلدار ۾ قاسجندي پئي وڃي، غير مسلمن ۽ فاسق و فاجر ماڻهن جي نقل ڪرڻ ۾ فخر محسوس ڪندي آهي، حقوقُ الله ۽ حقوقُ العباد جي ادائينگي جي اهميت کان غافل ٿي چڪي آهي، وياج، جُوا، شراب نوشي، رشوت، بدڪاري، حرص ۽ لالچ، قتل و غارت گري ۽ قطعِ رحمي جي آفت ۾ مبتلا آهي، جڏهن ته ڪوڙ، غيبت، حسد، تکبر، وعده خلافي، ظلم، عيب جوئي، فحاشي، والدين جي نافرمانِي، چوري، ڏاڙو، بي حيايِي ۽ بي پردگي جهڙي ڪيئي تباه ڪن بُرائين جو شڪار آهي۔ اَلْأَمَانُ وَالْحَفِیْظُ

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

مجلس مدني انعامات

پيارو پيارو اسلامي پيرون! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي سڄي دنيا ۾ مسلمانن کي گناهن کا بچائڻ ۽ نيڪين جي راه تي آڻڻ جي لاءِ مصروف عمل آهي. سڄي دنيا ۾ مدني ڪم کي منظم ڪرڻ جي لاءِ ڪم وپيش 104 شعبا (Departments) قائم آهن، انهن شعبن مان هڪ شعبو ”مجلس مدني انعامات“ به

آهي۔ هن مجلس جو بنيادي مقصد اسلامي پائرن، اسلامي پيڻرن، ۽ جامعاتُ المدينه و مدارسُ المدينه جي شاگردن ۽ شاگردپاڻين کي باعمل بڻائڻ ۽ انهن کي مدني انعامات تي عمل جي ترغيب ڏيارڻ آهي، شيخ طريقت، امير اهلستت ۽ امير بَرَكَاتُهُ الْعَالِيه فرمائن ٿا: ڪاش! ٻين فرضن ۽ سنتن جي بجا آوري سان گڏوگڏ تمام اسلامي پائرن ۽ اسلامي پيڻرن هن مدني انعامات کي به پنهنجي زندگي جو دستورُ الْعَمَلِ بڻائي وٺن ۽ تمام ذمہ داران دعوتِ اسلامي پنهنجي حلقن علائقن، شهرن، ڳوٺن ۾ هن مدني انعامات کي عام ڪن ۽ هر مسلمان پنهنجي قبر ۽ آخرت جي بهتري جي لاءِ هن کي اخلاص سان اپنائي اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جي فضل ۽ ڪرم سان جنتُ الفردوس ۾ پنهنجي مدني حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو پاڙيسري بڻجڻ جو عظيم ترين انعام ماڻي وٺي۔ اچو! اسان به نيڪي جي ڪمن ۾ وڌي ڪري حصو وٺون ۽ مدني انعام تي نه صرف پاڻ عمل ڪيون بلڪ ٻين اسلامي پيڻرن کي به هن جي ترغيب ڏياري ڪوڙ ثواب ڪمايون!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! بيان کي اختتام ڏانهن آڻيندي سنٽ جي فضيلت، ڪجهه سنٽون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿي۔ تاجدار رسالت، شهنشاه نبوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنٽ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو۔ (مشكاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، الفصل الثاني، ۱/ ۵۵، حديث: ۱۷۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

کاڌي ڪائڻ جون سنٽون ۽ آداب

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! اچو! مڪتبه المدينه جي ڪتاب ”سنٽين اور آداب“ مان کاڌو ڪائڻ جون سنٽون ۽ آداب ٻڌون ٿيون ❖ کاڌي کان پهريان پنهنجا هٿ ڪارائين تائين ڌوئو، نور جي پيڪر، سڀني نبين جي سرور، ٻنهي جهانن جي تاجور، سلطان بحر و بر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”جيڪو

اهو پسند ڪري ته الله تعاليٰ ان جي گهر ۾ برڪت وڌائي ته ان کي گهرجي ته جڏهن کاڌو حاضر ڪيو وڃي ته وضو ڪري ۽ جڏهن کنيو وڃي تڏهن به وضو ڪري-“ (سنن ابن ماجه، حديث 3260، ج 4 ص 9) حڪيم الامت مفتي احمد يار خان نعيمي رحمته الله تعاليٰ عليه لکن ٿا: هن (يعني کاڌي جي وضو) جي معنيٰ آهي هت منهن جي صفائي ڪرڻ، هت ڌوئڻ ۽ گرڙي ڪرڻ- (مرآة المناجیح ج 6 ص 32) ❖ کائڻ کان اڳ ۾ جوتا لاهي ڇڏيو- کائڻ کان پهريان بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ پڙهو- ❖ جيڪڏهن کاڌي جي شروع ۾ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ پڙهڻ وسري وڃي ته ياد اچڻ تي بِسْمِ اللّٰهِ اَکَلَهُ وَاخِرَهُ پڙهي ڇڏيو- ❖ کاڌي کان پهريان هيءَ دعا پڙهي وڃي ته جيڪڏهن کاڌي ۾ زهر به هوندو تڏهن به لَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ عَذَابًا كُو اِثْرَ نَه كِنْدُو: ”بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَ لَا فِي السَّمَاءِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ تَرْجَمُو: اللّٰهُ جي نالي سان شروع ڪيان ٿي جنهن جي نالي جي برڪت سان زمين ۽ آسمان جي ڪا شيءِ نقصان نه ٿي پهچائي سگهي- اي هميشه کان زندهه ۽ قائم رهڻ وارا- (فردوس الاخبار، حديث: 1955، 1/242) ❖ ساڄي هت سان کائو- ❖ پنهنجي سامهون واري پاسي کان کائو- ❖ کاڌي مان ڪنهن به قسم جو عيب نه ڪيو مثال طور هيٺين نه چئو ته مزيدار ناهي، ڪچو آهي، ڦڪو آهي چو ته کاڌي مان عيب ڪيڻ مڪروه ۽ سنت جي خلاف آهي بلڪ دل چوي ته کائو نه ته هت روڪي ڇڏيو- اعليٰ حضرت، امام اهل سنت مولانا شاه امام احمد رضا خان رحمته الله تعاليٰ عليه لکن ٿا: کاڌي مان عيب ڪيڻ پنهنجي گهر ۾ به نه گهرجي، مڪروه و خلاف سنت آهي- (سرڪارِ دو عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي) عادت ڪريمه اها هئي ته پسند آيو ته تناول فرمائيندا هئا، نه ته ڇڏي ڏيندا هئا ۽ پرائي گهر عيب ڪيڻ (ان ۾) مسلمانن جي دل آزاري آهي ۽ وڏي هوس ۽ بي مروتي جي انتها جو دليل آهي- (فتاويٰ رضويه، 210/652)

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِیْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَعَلَىٰ مَحَبَّةِ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو.